

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การนำเสนอระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ในบทนี้ มีจุดประสงค์เพื่ออธิบายถึง ระเบียบวิธีวิจัย ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิจัย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาสถานภาพและบทบาทของตัวละครพิการ โดยวิเคราะห์และสังเคราะห์ผ่านนวนิยายร่วมสมัยที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับคนพิการ ให้เห็นถึงสถานภาพของคนพิการที่เป็นจริงในสังคมไทย 2. เพื่อศึกษาประสบการณ์ และแนวคิดของผู้เขียนนวนิยายร่วมสมัยที่มีสถานภาพและบทบาทของตัวละครพิการ ซึ่งครอบคลุมถึงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ที่นำไปสู่การตอบวัตถุประสงค์การวิจัย นอกจากนี้ ในบทนี้จะแสดงให้เห็นถึงการกำหนดคุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูลและวิธีการคัดสรรแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีคุณภาพหรือความแกร่งทางวิชาการและนำเสนอข้อค้นพบในบทต่อไป

การออกแบบวิจัย (Research Design)

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Interviewing) ซึ่งผู้วิจัยจะได้อธิบายหลักการและเหตุผลในการออกแบบวิจัยในลำดับต่อไป

การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source) ได้แก่ งานวรรณกรรมร่วมสมัยประเภทนวนิยายที่มีตัวละครเป็นผู้พิการ และ การถอดความ (Transcribe) สรุปประเด็นสำคัญของเรื่องสั้นแต่ละเรื่อง โดยศึกษานวนิยาย ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับคนพิการ จำนวน 14 เรื่อง ที่ตีพิมพ์ในระหว่างปี พ.ศ. 2533 – 2553 โดยคัดเลือกนวนิยายด้วยเกณฑ์ในการคัดเลือกที่ว่า นวนิยายเรื่องนั้น ๆ จะต้องตัวละครหลัก หรือตัวละครรอง เป็นคนพิการ

การคัดเลือกเอกสารที่ใช้ในการวิจัย ในระยะแรกของการสำรวจเอกสาร ซึ่งก็คือ วรรณกรรมร่วมสมัยประเภทนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับคนพิการในแต่ละประเภทรุ่น ผู้วิจัยได้คัดเลือกนวนิยายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการแต่ละประเภทจำนวน 25 เรื่อง ที่ตีพิมพ์ในระหว่าง ปี พ.ศ. 2493 – พ.ศ. 2553 เนื่องจากนวนิยายแต่ละเรื่องมีความน่าสนใจ และเมื่อคัดเลือนวนิยายแต่ละเรื่องออกมาแล้ว จะเห็นภาพโดยรวมว่า มีนวนิยายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการหลายประเภท ดังตาราง 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 2 รายชื่อนวนิยาย ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับคนพิการ ที่ตีพิมพ์ในระหว่างปี พ.ศ. 2493 – 2553

ลำดับ ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้ประพันธ์	เกี่ยวข้องกับคนพิการ	ปีที่ พิมพ์
1.	บ้านทรายทอง	ก สุรางคนางค์	พิการทางการเคลื่อนไหว	2493
2.	ลมหนาว	โสภาค สุวรรณ	พิการทางสติปัญญา	2521
3.	ในม่านเมฆ	บุษยมาส	พิการทางร่างกาย	2522
4.	ตุ๊กตามนุษย์	ศรีฟ้า ลดาวัลย์	พิการทางสติปัญญา	2533
5.	ปราสาทมืด	จุลลดา ภักดีภูมินทร์	พิการซ้ำซ้อน	2536
6.	คำพิพากษา	ชาติ กอบจิตติ	พิการทางพฤติกรรมหรืออารมณ์	2536
7.	พุ่มรัก พานสิงห์ 2 ตอนคดีพิฆาตตะเคียน	วินทร์ เลียววาริณ	ออทิสติก	2536
8.	ฆาตกรรมจักราศี	วินทร์ เลียววาริณ	ออทิสติก	2537
9.	เงาจันทร์	กฤษณา อโศกสิน	พิการทางร่างกาย	2538
10.	บุลลา	โสภาค สุวรรณ	พิการทางการเห็น	2540
11.	คુંน้ำค้าง	ประภัสสร เสวิกุล	พิการทางร่างกาย	2542
12.	เจ้ากรรมนายเวร	ฐา+นวนดี	พิการทางการได้ยิน	2543
13.	พระอาทิตย์คั่นแรม	ชмыกร แสงกระจ่าง	พิการทางการเห็น	2543
14.	เรือนไม้สี่เบจ	ว.วินิจนัยกุล	พิการทางร่างกาย	2543
15.	คนพิการฟ้องสังคม	ทองเชียร หงส์ศดารมย์	คนพิการทุกประเภท	2544
16.	แบ่งฟ้าปันดิน	ชмыกร แสงกระจ่าง	พิการทางการเคลื่อนไหว	2546
17.	แมวดำในสวนสี่ชมพู	ชмыกร แสงกระจ่าง	พิการทางร่างกาย	2547
18.	เต็นรำในความมืด	วีระศักดิ์ จันท์ส่งแสง	พิการทางการเห็น	2549
19.	จดหมายจากชายชรา	ประภัสสร เสวิกุล	พิการทางการเห็น	2550
	ตาบอด			

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้ประพันธ์	เกี่ยวข้องกับคามพิการ	ปีที่ พิมพ์
20.	ตุ๊กตาไล่ฝน	ศักดิ์ สาแก้ว	พิการทางการเคลื่อนไหว	2550
21.	ประวัติ วะ โสรรัมย์ มนุษย์ ลือหัวใจเหล็ก	เพชรพี ปิ่นแก้ว	พิการทางการเคลื่อนไหว	2551
22.	เด็กชายชนะ	อนันต์ ประภาโส	พิการทางการเคลื่อนไหว	2551
23.	เพียงใจที่ผูกพัน	กิ่งฉัตร	พิการทางการเคลื่อนไหว	2552
24.	ครูไพบูลย์ เป็หลังค่อมผู้ ไม่ยอมจำนนต่อคำเย้ยหยัน	ไพบูลย์ พันธุ์เมือง	พิการซ้ำซ้อน	2553
25	สาปคฤหาสน์	โสภี พรรณราย	พิการทางร่างกาย	2553

จากตารางที่ 2 ข้างต้นจะเห็นว่า ผู้วิจัยได้คัดเลือกนวนิยายที่มีตัวละครหลัก หรือตัวละครรองที่มีความพิการประเภทต่างๆ ได้แก่ ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น ผู้พิการทางร่างกาย ผู้พิการทางการเคลื่อนไหว ผู้พิการทางสติปัญญา และออทิสติก จำนวน 25 เรื่อง ที่ตีพิมพ์ในระหว่างปี พ.ศ. 2493 ถึง พ.ศ. 2553 เนื่องจากเป็นนวนิยายที่มีตัวละครหลัก หรือตัวละครรองเป็นคนพิการ และเป็นนวนิยายที่เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมจากผู้อ่านเป็นจำนวนมาก โดยนวนิยายบางเรื่อง เช่น บ้านทรายทอง แก้วตาพี่ ลมหวาน ในม่านเมฆ คำพิพากษา พระอาทิตย์คั่นแรม เรือนไม้สี่เบง เพียงใจที่ผูกพัน มีผู้นามาส่งสร้างเป็นละคร โทรทัศน์ และภาพยนตร์ออกสู่สาธารณชนอย่างแพร่หลาย โดยบางเรื่อง ผ่านการผลิตเป็นละครโทรทัศน์ซ้ำหลายครั้ง อีกทั้งนวนิยายแต่ละเรื่อง ประพันธ์ขึ้นโดยนักเขียนที่มีความสามารถในทางวรรณศิลป์ ระดับแนวหน้าของประเทศไทย อาทิ ชาติ กอบจิตติ วินทร์ เลียววาริณ นักเขียนรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน ชมัยภร แสงกระจ่าง นักเขียนผู้ได้รับหลายรางวัลจากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ ประเภทวรรณกรรมเยาวชน ประเภทบันเทิงคดีสำหรับเด็กก่อนวัยรุ่น ประเภทนวนิยาย ประภัสสร เสวิกุล นักเขียนรางวัลการประกวดหนังสืองานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ เป็นต้น โดยการคัดเลือกนวนิยายนั้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกนวนิยายที่หลากหลายแนวแทนที่จะจำกัดนวนิยายอยู่แต่เพียงแนวใดแนวหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นนวนิยายแนวชีวิตจริง นวนิยายแนวรักโรแมนติก นวนิยายแนวสยองขวัญ นวนิยายแนวสืบสวน สอบสวน เพื่อให้เห็นบทบาทของตัวละครพิการในมุมมองที่หลากหลาย และสามารถวิเคราะห์ตีความให้เห็นสถานภาพทางสังคมของคนพิการในแง่มุมที่หลากหลายยิ่งขึ้น ประกอบกับการให้

คำแนะนำจากนักเขียนเจ้าของนามปากกา “ชัชวกร แสงกระจ่างว่า ให้ปรับเรื่องที่เป็นสารคดีชีวิตจริงออกบางส่วน ผู้วิจัยจึงปรับเปลี่ยนตารางรายการนวนิยายเสียใหม่ ดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 รายชื่อนวนิยาย ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับคนพิการที่ได้ปรับเปลี่ยนจากตารางที่ 2

ลำดับ ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้ประพันธ์	เกี่ยวข้องกับคนพิการ	ปีที่พิมพ์
1.	แก้วตาพี่	นิตยา นาฎยสุนทร	พิการทางการเห็น	2504
2.	ลมหวน	โสภาค สุวรรณ	พิการทางสติปัญญา	2521
3.	โนมันเมฆ	บุษยมาส	พิการทางร่างกาย	2522
4.	เด็กชายมลิวัลย์	ประภัสสร เสวิกุล	พิการทางร่างกาย	2530
5.	ตุ๊กตามนุษย์	ศรีฟ้า ตาคาวัลย์	พิการทางสติปัญญา	2533
6.	ปราสาทมิด	จุลลดา ภักดีภูมินทร์	พิการซ้ำซ้อน	2536
7.	ภูตพระจันทร์	จินตวีร์ วิวัฒน์	พิการทางร่างกาย	2536
8.	คำพิพากษา	ชาติ กอบจิตติ	พิการทางพฤติกรรมและ อารมณ์	2536
9.	สะพานดาว	ทมยันตี	พิการทางร่างกาย	2536
10.	ฆาตกรรมจักราศี	วินทร์ เลียววาริณ	ออทิสติก	2536
11.	เงาจันทร์	กฤษณา อโศกสิน	พิการทางร่างกาย	2538
12.	ทรายสามสี	โสภาค สุวรรณ	พิการทางสติปัญญา	2540
13.	บุลลา	โสภาค สุวรรณ	พิการทางการเห็น	2540
14.	คั้งน้ำค้าง	ประภัสสร เสวิกุล	พิการทางร่างกาย	2542
15.	เส้นสีขาว	กนกวลี พจนปกรณ์	พิการทางร่างกาย	2542
16.	พระอาทิตย์คั่นแรม	ชัชวกร แสงกระจ่าง	พิการทางการเห็น	2543
17.	เรือนไม้สี่เบจ	ว.วินิจัยกุล	พิการทางร่างกาย	2543
18.	นงหน้าทอง	โบตัน	พิการทางร่างกาย	2544

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้ประพันธ์	เกี่ยวข้องกับความพิการ	ปีที่พิมพ์
19.	ผึ่งนางพญา	เกตุวดี	พิการทางร่างกาย	2544
20.	แบ่งฟ้าปันดิน	ชมักร แสงกระจ่าง	พิการทางการเคลื่อนไหว	2546
21.	แมวดำในสวนสี่ชมพู	ชมักร แสงกระจ่าง	พิการทางร่างกาย	2547
22.	อันธการ	ทมยันตี	พิการซ้ำซ้อน	2547
23.	ตุ๊กตาไล่ฝน	ศักดิ์ สาแก้ว	พิการทางการเคลื่อนไหว	2550
24.	เด็กชายชนะ	อนันต์ ประภาโส	พิการทางการเคลื่อนไหว	2551
25.	เพียงใจที่ผูกพัน	กิงจักร	พิการทางการเคลื่อนไหว	2552
26.	สาปคฤหาสน์	โศภี พรณราย	พิการทางร่างกาย	2553

จากการรวบรวมข้อมูลนวนิยายทั้ง 26 เรื่องในเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ค้นหนวนิยายจากสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยบูรพา พบหนังสือนวนิยายที่มีตัวละครพิการประเภทต่าง ๆ จำนวน 13 เรื่อง ได้แก่ ตุ๊กตามนุษย์ ปราสาทมืด คำพิพากษา ทราศสามสี บุลลา พระอาทิตย์คืนแรม นะหน้าทอง แบ่งฟ้าปันดิน แมวดำในสวนสี่ชมพู อันธการ ตุ๊กตาไล่ฝน เพียงใจที่ผูกพัน และสาปคฤหาสน์ ตลอดจนสำรวจหนังสือเสียงระบบเดซีชนิด NCC Only จากระบบโทรศัพท์ผลิตโดย หอสมุดคนตาบอดและผู้พิการทางสื่อสิ่งพิมพ์แห่งชาติ พบว่ามีหนังสือเสียงระบบเดซีที่เกี่ยวข้องกับคนพิการเพียง 8 เรื่อง ได้แก่ ภูตพระจันทร์ คำพิพากษา ฆาตกรรมจักราศี คુંน้ำค้าง พระอาทิตย์คืนแรม ผึ่งนางพญา เด็กชายชนะ และสาปคฤหาสน์ ซึ่งนวนิยายที่พบในสำนักหอสมุดบางเรื่อง มีการผลิตเป็นหนังสือเสียงระบบเดซีแล้ว 3 เรื่อง ได้แก่ คำพิพากษา พระอาทิตย์คืนแรม และสาปคฤหาสน์ ทำให้ผู้วิจัยประสบปัญหาการขาดแคลนหนังสือเสียงที่จะนำมาใช้ในการวิจัยและได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งการแก้ปัญหาในเบื้องต้น อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้นำหนังสือที่ผู้วิจัยหาได้จากสำนักหอสมุด และยังไม่มีการบันทึกเป็นหนังสือเสียงจำนวน 8 เล่ม ไปให้นิสิตอาสาสมัครผู้มีจิตอาสา บันทึกเป็นหนังสือเสียง โดยอ่านตั้งแต่ส่วนปกหน้า ปกใน ข้อมูลทางบรรณานุกรม เนื้อหา โดยระบุเลขหน้า และการขึ้นต้นตอนใหม่ในแต่ละตอน

ปัญหาและอุปสรรคหนึ่งของการรวบรวมเอกสารหนังสือนวนิยายก็คือ นวนิยายบางเล่มไม่มีในสำนักหอสมุด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้วิจัย จึงแก้ปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวมาโดยการลงความเห็นร่วมกันว่า ให้มีการคัดเลือกนวนิยายอีกครั้ง โดยคัดเลือกจากรายการนวนิยาย

26 เรื่อง เหลือ 14 เรื่อง ที่มีการผลิตเป็นหนังสือเสียงแล้ว ตลอดจนมีการสัมภาษณ์เชิงลึกนักเขียน ผู้ประพันธ์นวนิยาย ได้แก่ อาจารย์ชมัยกร บางคมบาง เจ้าของนามปากกา ชมัยกร แสงกระจ่าง คุณ ประภัสสร เสวิกุล และคุณศักดา સાแก้ว เพื่อให้ได้ข้อมูลในการสร้างบทบาทของตัวละครพิการ เพื่อแทรกเสริมในเนื้อหาการวิเคราะห์ตีความบทบาทของตัวละครพิการแต่ละตัว ในนวนิยายแต่ละ เรื่อง ดังตารางที่ 3.3 ดังนี้

ตารางที่ 4 รายชื่อนวนิยาย ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับคนพิการที่ได้คัดสรรสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ที่ตีพิมพ์ในระหว่างปี พ.ศ. 2533 – 2553

ลำดับ ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้ประพันธ์	เกี่ยวข้องกับคนพิการ	ปีที่ พิมพ์
1.	ตุ๊กตามนุษย์	ศรีฟ้า ลดาวัลย์	พิการทางสติปัญญา	2533
2.	ปราสาทมิด	จุลลดา ภักดีภูมินทร์	พิการซ้ำซ้อน	2536
3.	ทรายสามสี	โสภาค สุวรรณ	พิการทางสติปัญญา	2540
4.	บุลลา	โสภาค สุวรรณ	พิการทางการเห็น	2540
5.	คั้งน้ำค้าง	ประภัสสร เสวิกุล	พิการทางร่างกาย	2542
6.	พระอาทิตย์ขึ้นแรม	ชมัยกร แสงกระจ่าง	พิการทางการเห็น	2543
7.	หน้าทอง	โบตัน	พิการทางร่างกาย	2544
8.	ผิงนางพญา	เกตุวดี	พิการทางร่างกาย	2544
9.	แบ่งฟ้าปันดิน	ชมัยกร แสงกระจ่าง	พิการทางการเคลื่อนไหว	2546
10.	แมวดำในสวนสี่ชมพู	ชมัยกร แสงกระจ่าง	พิการทางร่างกาย	2547
11.	อันธการ	ทมยันตี	พิการซ้ำซ้อน	2547
12.	ตุ๊กตาไล่ฝน	ศักดา สาแก้ว	พิการทางการเคลื่อนไหว	2550
13.	เด็กชายชนะ	อนันต์ ประภาโส	พิการทางการเคลื่อนไหว	2551
14.	สาปคฤหาสน์	โสภี พรรณราย	พิการทางร่างกาย	2553

จากตารางที่ 4 กล่าวโดยสรุปว่า ผู้วิจัยได้ทำการคัดสรรนวนิยาย เพื่อศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 14 เรื่องที่มีการผลิตเป็นหนังสือเสียงแล้ว อย่างไรก็ตามก็เพื่อให้งานวิจัยนี้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ ผู้วิจัยจึงได้นำกระบวนการหนึ่งของการวิจัยเชิงคุณภาพมาใช้ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลด้วย

วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกนักเขียนนวนิยาย เป็นการเก็บข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลประสบการณ์และแนวคิดในการสร้างตัวละครพิการแต่ละตัวของผู้เขียน ซึ่งเป็นกระบวนการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) เสริมเติมเต็มความสมบูรณ์ (Confirm and Completeness) ในเนื้อหาการวิเคราะห์ตีความบทบาทของตัวละครพิการแต่ละตัว ในนวนิยายแต่ละเรื่อง และเพื่อให้การออกแบบการวิจัยครั้งนี้ มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจะอธิบายรายละเอียดการวิจัยเชิงคุณภาพ และ ความเป็นมา พร้อมหลักการและเหตุผลใน โดยเฉพาะการนำกระบวนการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ (Interviewing) ในลำดับต่อไป

การวิจัยเชิงคุณภาพ โดย การสัมภาษณ์เชิงลึก (Interviewing)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งเป็นหนึ่งวิธีในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยในการสัมภาษณ์ ซึ่งมีขั้นตอนแบ่งการศึกษาเป็น 3 ระยะ คือ

1. ระยะสะท้อนความคิด ซึ่งเป็นระยะที่สะท้อนประเด็นที่ต้องการศึกษา

นอกจากผู้วิจัยได้ศึกษาบทบาทของตัวละครที่เป็นคนพิการในวรรณกรรมร่วมสมัยประเภทนวนิยาย ทั้ง 14 เรื่อง ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับคนพิการว่า ตัวละครพิการแต่ละตัวในนวนิยายแต่ละเรื่องแสดงบทบาทอย่างไรในแต่ละฉากแต่ละตอน ตลอดจนศึกษาสถานภาพของตัวละครพิการแต่ละตัวในนวนิยายแต่ละเรื่องแล้ว ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึกตัวแทนนักเขียนนวนิยาย แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาบทบาทและสถานภาพของตัวละครพิการในนวนิยายแต่ละเรื่องและบทสัมภาษณ์เชิงลึกจากนักเขียนมาวิเคราะห์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นหลักคือ กระบวนการสร้างตัวละครที่มีสถานภาพและบทบาทของตัวละครพิการ และประสบการณ์ของผู้เขียนที่มีต่อคนพิการ และตีความให้เห็นสถานภาพของคนพิการที่มีอยู่จริงในสังคมไทย เพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคนพิการได้นำไปใช้ยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้พิการไทยให้ได้มาตรฐานตามแบบสากล

ในระยะสะท้อนคิดนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเขียนสะท้อนถึงทัศนคติส่วนตัว มุมมองส่วนตัว ความลำเอียงส่วนตัวของผู้วิจัย เพื่อเป็นการแยกทัศนคติ มุมมอง และความลำเอียงดังกล่าวออก หรือเพื่อสร้างความตระหนักในตนเอง ตลอดกระบวนการวิจัยถึงทัศนคติ มุมมอง และความลำเอียงดังกล่าว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้งานวิจัยที่มีความน่าเชื่อถือให้มากที่สุด การสะท้อนคิดดังกล่าว จะทำตลอดเวลา และทุกครั้งที่ผู้วิจัยตระหนักว่ามุมมอง ทัศนคติ หรือ ความคิดต่าง ๆ อาจมีผลต่อการวิจัย

2. ระยะการวางแผน เป็นระยะที่มีความจำเป็นในการคำนึงถึงวิธีการวิจัยที่จะต้องคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมาย หรือการเลือกสนามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ยุทธศาสตร์การเก็บข้อมูล ตลอดจนวิธีการตรวจสอบยืนยันข้อมูล และการเตรียมเครื่องมือเพื่อการออกภาคสนาม

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกนวนิยายที่มีตัวละครหลักหรือตัวละครรองเป็นคนพิการทั้ง 14 เรื่อง ที่ตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2533 ถึง พ.ศ. 2553 โดยก่อนจะทำการศึกษานวนิยายดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษากลวิธีการเขียนนวนิยายว่า มีนวนิยายกี่แนว อะไรบ้าง การสร้างพล็อต ตัวละครหลัก ตัวละครรอง โครงเรื่อง มุมมองของเรื่อง และการดำเนินเรื่อง ตลอดจนศึกษาทฤษฎีการวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณกรรมร่วมสมัย โดยใช้ทฤษฎีวรรณกรรมวิจารณ์ และวรรณคดีวิจารณ์ ด้วยการวิเคราะห์ตีความให้เห็นความเป็นจริงในทางสังคม และผู้วิจัยได้กำหนดว่าจะสัมภาษณ์นักเขียนคนใดบ้าง โดยทำการค้นคว้าประวัติส่วนตัวของนักเขียนที่จะทำการสัมภาษณ์เชิงลึก และทำความเข้าใจสนทนากลุ่มกับนักเขียนบางคน

3. ระยะเวลาออกภาคสนาม เป็นระยะที่เกี่ยวข้องกับการเลือกผู้ให้ข้อมูล การเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องและข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎี เพื่อเป็นแนวทางในการตีความ วิเคราะห์ และเขียนรายงาน โดยผู้วิจัยได้ค้นคว้าและทำความเข้าใจกลวิธีการเขียนนวนิยาย ทำความเข้าใจทฤษฎีวรรณกรรมวิจารณ์และวรรณคดีวิจารณ์ในทางสังคม ค้นหาหนังสือนวนิยายที่จะใช้ในการวิเคราะห์ตีความจากสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา สืบค้นว่ามีนวนิยายเรื่องใดผลิตเป็นหนังสือเสียงระบบเดซี ชนิด NCC Only แล้วบ้าง นวนิยายเรื่องใดยังไม่มีการผลิตเป็นหนังสือเสียง ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์การช่วยเหลือสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และศึกษาทฤษฎีการสัมภาษณ์ในเบื้องต้นเพื่อนำไปใช้ในการสัมภาษณ์นักเขียนที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้

การกำหนดผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเพื่อให้ทราบสถานภาพและบทบาทของตัวละครที่เป็นคนพิการในวรรณกรรมร่วมสมัยประเภทนวนิยาย และเพื่อศึกษาสถานภาพของคนพิการในสังคมไทยโดยวิเคราะห์และสังเคราะห์ผ่านวรรณกรรมร่วมสมัยประเภทนวนิยายที่เกี่ยวข้อง โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จากกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง คือ นักเขียนวรรณกรรมร่วมสมัยประเภทนวนิยายจำนวน 6 คน โดยใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณสมบัติที่กำหนดโดยพิจารณาจากลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลสามารถถึงข้อเท็จจริงให้มากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้ทำการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีการดังนี้

1. ผู้ศึกษาใช้วิธีการสร้างความคุ้นเคยกับสมาชิกของกลุ่มนักเขียนวรรณกรรมร่วมสมัย เพื่อแสวงหาผู้ที่มีคุณสมบัติที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาในครั้งนี้ได้ละเอียดลึกซึ้ง ทั้งที่เป็นผู้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลง หรือวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ของยุคสมัย หรือเป็นผู้ที่มี

ระยะเวลาอยู่ในแวดวงกลุ่มนักเขียนมายาวนานพอสมควรในการรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ของวรรณกรรม และนวนิยายเป็นอย่างดี และเป็นผู้ที่มีจิตใจอยากถ่ายทอดข้อมูลเพื่อประโยชน์ต่อสังคมด้วย

2. ผู้ที่มีความรู้ เรื่องราวของบริษัทและสังคมนักเขียนวรรณกรรมและนวนิยาย สามารถที่จะให้ข้อมูลในฐานะคนในได้ รวมทั้งบุคคลนั้น ๆ เต็มใจที่จะให้ความร่วมมือ

3. ผู้วิจัยใช้วิธี Snow – ball ประกอบ เพื่อค้นหาบุคคลที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวและพร้อมที่จะให้ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือ คือ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อนำมาช่วยในการรวบรวมข้อมูล โดยการตั้งประเด็นคำถามในลักษณะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ แต่โครงสร้างไม่ได้เป็นคำถามตายตัว ในการสัมภาษณ์เจาะลึกเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา ดังแสดงตัวอย่างเค้าโครงการสัมภาษณ์ในภาคผนวก นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมืออื่น ๆ ประกอบ เพื่อให้การรวบรวมข้อมูลมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เครื่องมือเหล่านี้ประกอบไปด้วย

1. เค้าโครงการสัมภาษณ์
2. ตารางเวลาในการนัดหมาย การสัมภาษณ์
3. เครื่องโทรศัพท์ที่เป็นระบบช่วยเหลือผู้พิการเฉพาะ
4. เครื่องบันทึกเสียง และอุปกรณ์ต่างๆที่ช่วยผู้พิการทางสายตา
5. อุปกรณ์เครื่องเขียนที่ใช้ในการจดบันทึกสำหรับผู้พิการทางสายตา

โดยเครื่องมือดังกล่าวจะเป็นตัวช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินได้ดีมีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตามเนื่องจากผู้วิจัยมีข้อจำกัดทางการมองเห็น จึงมีความต้องการความช่วยเหลือจากผู้มีจิตอาสาในการช่วยอ่านหนังสือ เพื่อถอดมาเป็นระบบเสียงในการฟัง สิ่งสำคัญคือ การสร้างสัมพันธภาพและความเข้าใจในเงื่อนไขและข้อจำกัดของผู้วิจัยกับอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการ รวมทั้งผู้ให้ข้อมูลและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เพื่อให้เกิดกรอบความคิดในการศึกษา การวิจัยครั้งนี้ ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นนักเขียนวรรณกรรมร่วมสมัยและเป็นสมาชิกของโครงการบ่มเพาะนักเขียนหน้าใหม่ ซึ่งจัดโดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

กระทรวงวัฒนธรรม จึงทำให้มีความคุ้นเคยกับกลุ่มบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย ในด้านสถานที่ทำให้ผู้ศึกษาประหยัดทั้งในเรื่องของเวลา และค่าใช้จ่ายในการที่จะทำความเข้าใจและความคุ้นเคยกับสมาชิกผู้ให้ข้อมูล สิ่งสำคัญ คือ ข้อจำกัดของผู้วิจัยที่มีความบกพร่องทางการเห็น ซึ่งเป็นอุปสรรคอยู่มากกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้ขอความอนุเคราะห์อาจารย์ที่ปรึกษา ในขั้นการเตรียมการเก็บข้อมูล โดยเฉพาะข้อมูลหนังสือนวนิยายที่จำเป็นต้องแปลงเป็นระบบเสียงแทนการอ่านด้วยสายตา

ดังนั้น เพื่อให้การเก็บข้อมูลมีความถูกต้อง ครบถ้วนมากที่สุด เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องกำหนดบทบาทของตนเองต่อผู้ให้ข้อมูลที่มีความชัดเจนในฐานะนักวิจัย ยึดมั่นในการมีจรรยาบรรณของนักวิจัยอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ในการพัฒนาสินค้าวิจัย เพื่อการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขนำมาซึ่งความสำเร็จต่อไป

การออกภาคสนามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงระยะเวลาในการศึกษาออกเป็น 2 ระยะ กล่าวคือ

ระยะแรก เป็นระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล โดยทำ Pilot Study โดยได้มีโอกาสไปร่วมโครงการบ่มเพาะนักเขียนหน้าใหม่ ครั้งที่ 3 ซึ่งจัดโดย สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งจัดขึ้นในระหว่างวันที่ 23 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ ซลพฤทธีฮอเทล จังหวัดนครนายก การร่วมโครงการในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โอกาสเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการจากนักเขียนเจ้าของนามปากกา ชมัทร แสงกระจ่าง และได้แนะนำเสนอโครงการวิจัยให้ท่านได้แสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำ ซึ่งท่านแนะนำ นวนิยายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการเรื่องที่น่าสนใจเพิ่มเติม และแนะนำให้ศึกษานวนิยายแนวชีวิตจริง โดยท่านให้ความเห็นว่า จะทำให้เห็นภาพสะท้อนทางสังคมที่เป็นจริง

ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยได้ทำการค้นหาบุคคลผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ และระยะเวลาที่ทำงานในด้านการเขียนวรรณกรรมร่วมสมัยเพื่อที่จะทำการสัมภาษณ์เชิงลึก ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการสำหรับการศึกษาวิเคราะห์ต่อไป

ระยะที่สอง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการลองฝึก Pilot Study มาเป็นแนวทางในการศึกษาค้นหาข้อมูลในการตอบประเด็นที่อยากรู้ว่าเป็นระบบ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ให้ข้อมูล ตามที่ได้กำหนดไว้ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลที่มีความรู้ในเรื่องนั้นจริง ๆ รวมทั้งใช้วิธีการนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยตรง และเอกสาร มาประกอบเพื่อให้ได้ข้อมูลมีความชัดเจน นำมาเป็นฐานในการวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ

ในระยะที่ 2 นี้ ผู้วิจัยได้สร้างเค้าโครงคำถามที่ใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In – depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแบบแผนความคิด พฤติกรรม

วัฒนธรรม ค่านิยม ตลอดจนการรับรู้ และมุมมองความคิดเห็นต่างๆของผู้ให้ข้อมูล โดยทั้งนี้ เค้าโครงคำถามที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น ผู้วิจัยนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา โดยยึดแนวทางการสร้างคำถามตามแนวคิดของ Patton (2002) เป็นแนวทางเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ครอบคลุมเนื้อหา และปรับข้อคำถาม เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกิดความเข้าใจในประเด็นที่ต้องการสอบถาม ตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้เพื่อเป็นแนวทางการค้นหาเท่านั้น ผู้วิจัยจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจและปรับแนวการใช้คำถามเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การสัมภาษณ์ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผู้วิจัยมีการบันทึกข้อมูลที่เป็นระบบ และนำมาตรวจสอบวิเคราะห์ โดยจะมีการกระทำซ้ำบุคคลเดิมในกรณีที่วิเคราะห์ข้อมูลแล้วพบว่ายังได้ข้อมูลไม่ชัดเจนครบถ้วน ในการสัมภาษณ์บางกรณี ผู้วิจัยใช้คำถามที่มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในนั้นบางประเด็นมาเป็นคำถามในการพูดคุยสนทนา ข้อมูลที่ได้ทั้งหมด ได้นำมาทำการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการอภิปราย ในครั้งต่อไป ทั้งนี้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้คำนึงถึงประสิทธิภาพของข้อมูล และตั้งอยู่บนจรรยาบรรณของการเป็นนักวิจัย

การตรวจสอบข้อมูล

ในการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นของข้อมูลได้ เป็นการยืนยันสิ่งที่ได้พยายามค้นหานั้นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องตรงตามปรากฏการณ์จริง ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Data Triangulation) ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อความสมบูรณ์ ที่ใช้แหล่งข้อมูลที่มีความหลากหลาย คือ ข้อมูลจากกลุ่มนักเขียนวรรณกรรมร่วมสมัยและนวนิยายเรื่องสั้น รวมทั้งหนังสือเรื่องสั้นที่เกี่ยวข้อง

การจัดการข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในแต่ละวันตามที่ได้นัดหมาย และได้บันทึกข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งเทปเสียง และการจดบันทึกในแบบฟอร์ม เทปเสียงถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับผู้วิจัยมาก ซึ่งผู้วิจัยได้จะพยายามถอดเทปและทำการตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านั้น ในแต่ละครั้งที่มีการออกภาคสนาม และทำการรวบรวมบันทึกไว้ในฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบอีกครั้ง โดยจะมีการจัดเก็บโดยแบ่งข้อมูลตามประเภทจะมีรหัสกำกับเอาไว้ และจัดเรียงตามวันที่ทำการสัมภาษณ์ เพื่อเตรียมนำไปใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เบญจา ยอดคำเนิน และกาญจนา ตั้งชลทิพย์ (2552) ได้อธิบายการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นเรื่องของการนำข้อมูลมาจัดระเบียบแยกประเภทแล้วมาเขียนเรียบเรียงเพื่อหาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ต่าง ๆ หากความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ คำตอบ และข้อสรุปทั้งหมด เพื่อให้เห็นภาพรวมของสิ่งที่มุ่งศึกษา ถือเป็น การตีความ (Making Interpretations) ซึ่งขั้นตอนในการวิเคราะห์ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้แยกลำดับการวิเคราะห์มีดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการ โดยแยกแยะ และให้ความหมายกับข้อมูล ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงของ Concept

จัดหมวดหมู่หรือ Categories ซึ่งทำได้โดยการตีความ อธิบายและเปรียบเทียบข้อมูลที่สะท้อนปรากฏการณ์ที่คล้ายคลึงกัน มาจัดกลุ่มในลักษณะที่มีความเป็นนามธรรมสูงขึ้น

หมวดหมู่หรือ Categories ต่าง ๆ เมื่อนำมารวมเข้าด้วยกันจะทำให้ได้แบบแผนของการกระทำหรือปรากฏการณ์หนึ่ง ๆ

กล่าวโดยสรุปการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลไปพร้อมกันกับช่วงระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. อ่านข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจภาพรวมของปรากฏการณ์
2. เลือกประโยคหรือวลีที่มีความหมายสำคัญ (Significant Statement) นำมาให้ความหมายเป็นข้อความกระชับขึ้น โดยยังคงความหมายเดิมไว้
3. ทำการใส่เลขหมายและจัดกลุ่มให้เป็นหมวดหมู่ (Clustering) แล้วพิจารณาตั้งเป็นประเด็นย่อย (Sub Theme)
4. ทำการจัดหมวดหมู่ของประเด็นย่อยนั้นอีกครั้งหนึ่งแล้วตั้งเป็นประเด็นหลักหรือประเด็นสำคัญ (Sub Themes) ในกระบวนการเหล่านี้มีการตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นระยะ ๆ
5. นำประเด็นที่ได้มาเขียนเรียบเรียงให้เป็นคำอธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยถ้อยคำที่ต่อเนื่องและสละสลวย (Exhaustive Description)

สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยเป็นลักษณะที่ทำการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และการบันทึกข้อมูลไปพร้อม ๆ กันไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด เพียงแต่ความเข้มข้นของแต่ละกิจกรรมในแต่ละช่วงจะแตกต่างกัน (Lofland, 1971 อ้างถึงใน นิศา ชูโต, 2540) มีการเปลี่ยนแปลงตลอดกระบวนการวิจัยจนกว่าจะได้ข้อมูลอิ่มตัว ถ้าข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลซ้ำ ๆ เดิม ไม่มีประเด็นใหม่แสดงว่าข้อมูลอิ่มตัวแล้ว ยุติการเก็บข้อมูลเพื่อเขียนรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ แต่ถ้าพบว่าข้อมูลยังไม่อิ่มตัวก็จะสร้างแนวคำถามในการเก็บข้อมูล

ต่อไป อย่างไรก็ตามการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลตั้งแต่การเก็บจนกระทั่งการวิเคราะห์จะเกิดประสิทธิภาพได้จรรยาบรรณการวิจัยเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

การพิทักษ์สิทธิของผู้ให้ข้อมูล

เนื่องจากผู้วิจัยถือเป็นเครื่องมือของการวิจัยที่ต้องเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ให้ข้อมูลอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่ขั้นตอนการสร้างสัมพันธภาพ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความไว้วางใจ แล้วให้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยคำนึงถึงจรรยาบรรณของนักวิจัยอย่างเคร่งครัดเพื่อเป็นการเก็บรักษาความลับและเคารพสิทธิมนุษยชนของผู้ให้ข้อมูล (จำเนียร จวงตระกูล, 2553) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล โดยผู้วิจัยแนะนำตนเองให้ผู้ให้ข้อมูลทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ โดยขออนุญาตบันทึกเสียงและจะเก็บไว้อย่างดีไม่นำไปเผยแพร่เพื่อปกป้องสิทธิและความลับของผู้ให้ข้อมูล ส่วนการนำข้อมูลไปอภิปรายหรือพิมพ์เผยแพร่จะกระทำในภาพรวมเฉพาะการนำเสนอเชิงวิชาการโดยใช้รหัส แทนชื่อ และให้ความมั่นใจว่าผู้ให้ข้อมูลจะไม่ได้รับผลกระทบทางลบ และในระหว่างการสัมภาษณ์หากมีคำถามใด ไม่สะดวกใจในการตอบคำถามก็มีอิสระที่จะไม่ตอบ รวมทั้งสามารถยุติ การให้ความร่วมมือในขั้นตอนใด ๆ โดยไม่ต้องบอกเหตุผล เมื่อสิ้นสุดการวิจัยผู้วิจัยทำการทำลายเทปเสียงและสมุดบันทึกการสัมภาษณ์ทั้งหมด ภายหลังจากพิมพ์เป็นรูปเล่มเผยแพร่ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้มีผลกับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

สรุปท้ายบท

ในบทที่ 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) โดยได้ดำเนินการออกแบบการวิจัยเป็น 2 รูปแบบ คือ การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้อธิบายรายละเอียดหลักการและเหตุผลในการออกแบบการวิจัยเป็นลำดับ โดยเฉพาะขั้นตอนการคัดสรรวรรณกรรมร่วมสมัยประเภทนวนิยาย ครอบคลุมถึง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ที่นำไปสู่การตอบวัตถุประสงค์การวิจัย นอกจากนั้น ในบทนี้จะแสดงให้เห็นถึงการกำหนดคุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูลและวิธีการคัดสรรแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีคุณภาพหรือความแกร่งทางวิชาการและนำเสนอข้อค้นพบในบทต่อไป